

STREIKEN SOM VÅPEN I KAMPEN.

Det er en tydelig stigning i streikene rundt omkring i Europa. I Ungarn, Bulgaria og Romania reiser det seg en streikebølge mot de fascistiske ledere og deres politikk, og i de okkuperte land brukes nå streiken i stadig større utstrekning i kampen mot nazismen. Fra Wien meldes således om stadige streiker og uroligheter, og det er trukket 30 000 SS-soldater sammen bare i denne byen.

I det av tyskerne besatte Nord-Italia er der utbrutt store streiker på flere steder. Streikebølgene brer seg, og tyskerne beskylder arbeidsgiverne for å understøtte de streikende arbeiderne.

Fra Frankrike meldes om streiker på flere steder. Bla. gikk arbeiderne ved samtlige champagnebedrifter til streik etter at direktørene var blitt

UNNRA DRØFTER NORGES FORSYNINGER.

De forente nasjoners organisasjon for hjelpevirksomhet og gjenoppbygging — med et kortere navn UNNRA — har drøftet en rekke vitale spørsmål som vil oppstå i samband med freden, blant annet forsyningsspørsmålet. Den britiske regjeringens økonomiske rådgiver, Sir Frederick Leith Ross, la fram for konferansen det allierte utvalgs rapport om etterkrigsbehovene. I rapporten beregner en de okkuperte lands levnetsmiddelbehov i det første halvår av befrielsen. Norge er oppført med en kvantitet på 3.366.000 tonn

DU TAPER IKKE DINE RETTIGHETER

om du ikke betaler fagforeningskontingenten, bare du gjenopptar betalingen når fagbevegelsen igjen er fri.

arrestert, siktet for å ha understøttet den illegale virksomhet i Frankrike.

I Danmark har arbeiderne ved flere høve gått til streik for å få gjennomført sine krav, og med hell. Den største seier til nå, oppnådde danskene ved sin godt gjennomførte generalstreik. De valte det riktige tidspunktet og sto fast, trass i truslene.

Det er klart at alle disse foreteelser gir uttrykk for den voksende motstand innenfor «Festung Europa» og at de spiller en viktig rolle i dagens kamp. Det tyske arbeidsliv i riksområdet er hardt belastet på alle måter og utsettes stadig for nye rystelser, så alle forstyrrelser fra de som arbeider for tyskerne i de okkuperte land har en veldig betydning i dag.

et tall som taler sitt tydelige språk om den uhyre utpressingen som er foretatt av den tyske krigsmaskinen.

DET TYSKE såkalte «Turistbyrået» på det fashionable strøket, Kungsgatan i Stockholm, har i flere måneder hatt en slags invasjonstulling i sine store vinduer mot gaten, mest for å vise hvor sikre de tyske kystfestningene var. «Måtte de bare komme», sto det i kjempeoverskrift over det hele. Den 6. juni ble det brått stopp på denne utstillingen, hva det nå kom av. I stedet kom vakre plansjer over temaet:

«Trass i alt stiger den tyske eksporten».

Nr. 10

FRIHETEN

1944

JULI

DE FAGORGANISERTES KAMPORGAN

MATEN FRAM TIL DET NORSKE FOLKET!

Vi går nå inn i en årstid hvor «markens grøde» begynner å modnes, ferdig til bruk.

Det er klart at vi dette året må regne med ennå knappere rasjoner av disse varer enn sjøl de tidligere års. Hvordan det vil bli så vi best med potetene i våres. Her var poteter nok, men plutselig rekvirerer tyskerne alt som er. I tillegg til alt de tok i fjor høst. Slik må vi regne med på alle områder. Etter hvert som tyskerne mister land de til nå har plyndret, vil belastningen på de land som ennå er okkupert, bli så meget hardere. Hertil kommer så de stadig større kravene fra den tyske hæren hvor situasjonen vil kreve større og større innsats, så lenge det går.

Dette betyr at matspørsmålet er blitt en ennå mere viktig faktor for tyskerne enn før.

Ser vi på oss sjøl og særlig på barna våre, hvordan vi alle hungrer etter grønnsaker og frukt, melk og kjøtt, må det nå bli alles plikt å sørge for at maten kommer oss, det norske folket til gode.

Dette må sees som en meget viktig oppgave for oss på heimefronten. Både av hensyn til oss sjøl og vår helse, og av hensyn til den betydning dette har for fienden.

Arbeidet med å unndra de offentlige sentraler maten, og i stedet få den fram til verksteder og kontorer på «underjordisk» vei, er godt i gang i mange distrikter, men dette må utvides.

Særlig må Oslobefolkningen her sette alt inn på å løse spørsmålet. Bedriftene må finne ordninger. Her må samarbeid til, fra øverst til nederst. Det er mange måter å gjøre det på. Det må bli en av våre viktigste oppgaver framover å løse dette spørsmål.

Maten skal fram og til rimelige priser!

Bøndene har en stor oppgave her. De skal overbevise seg om at varene ikke går, til svartebørs, og selge produktene slik at det dekker. Det er vanskelig å sette opp noen priser i dag, men bøndene vet sjøl hva som må til. De bønder og de «nordmenn» som forsøker å utnytte denne situasjonen — hvor en hver nordmann kan gjøre sitt til å hjelpe seg sjøl og sine landsmenn og samtidig ramme fienden på et av hans mest sårbare punkter — de som vil utnytte dette til å tjene ublutt med penger, de skal brennmerkes og huskes.

Bedriftene må tre støttende til økonomisk. Det er vanskelig for arbeidsfolk med de lønninger og det prisnivå som er i dag å make noe ekstra innkjøp.

La oss vise oss som et folk i krig. At vi har noe felles å kjempe for som

tid å ta organisert de fagorganiserte i illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

sk talt
rmene.
ampen
er det
t. Det
ttelse.
s med
skulle
faglige
hadde
å be-
artede

nytter
Det er

hvert
arbei-
er om-
tet og
kamp
sies å
gelsen.
dsorga-
betyd-
t skall.
solert.
egelse,
dristig-
s tillit.
hvgd
lassen.
ste og
det er
arbei-
es fri-
n rolle
gen og
m det
alle ha

samler oss og gjør oss alle til soldater. Her er en oppgave hvor by og land må møtes — til beste for oss og våre barn — og som et skritt til landets frigjøring.

Organiser det slik at ferrest mulig arbeider med det i hver bedrift. En av de viktigste forutsetninger er her som i all vår virksomhet ellers i denne tiden, at ingen prater om det som gjøres.

Maten fram til det norske folket!

DE FRANSKE PARTISANENE.

Vi gjengir her en artikkel som har sirkulert i flere utenlandske aviser, om de franske partisaner.

«Les Maquis» er navnet de franske partisanene går under. Ordet betyr opprinnelig busker og trær, og «Les Maquis» blir altså de som gjemmer seg og søker skjul bak disse buskene. Maquisene opererer i gerilja-tropper, de er allesteds nærværende, kommer med plutselige og forbløffende angrep de saboterer og ødelegger og ergrer og irriterer tyskerne noe aldeles forskrekkelig. De er uhyre populære i Frankrike. For ungdommen er maquisene helter med glorie om hodet, og den drømmen den franske ungdommen går med, er å bli en maqui.

Når så en ung mann gjør drømmen til virkelighet og melder seg til tjeneste, går han ingen dans på roser i møte. Maquisene har det tvert om meget vanskelig og slitsomt. Ikke har de skikkelig utstyr, ikke nok våpen, ikke gode kvarterer. Det er vondt og snaut både med mat og klær. Men mot har de nok av, og vilje til innsats for landet.

De går fram under valgspråket «Vaincre ou mourir» (Seire eller dø). Den innflytelsen de har på ungdommen kan illustreres ved et eksempel: Tyskerne eller Vichyregjeringen mobiliserer en eller annen årsklasse til arbeidstjeneste el.l. To prosent møter opp. De 98 prosentene uteblir og går i dekk pr. omgående.

Dette betyr jo at en stor del av den mannlige befolkningen lever «utenfor loven». Hvordan skal de gå når krigen har sunget det siste verset? Kan de finne seg til rette i et normalt lovbundet liv igjen? Vi gir ordet til en offiser som har levet blant dem:

«De unge menneskene føler behovet for kameratskap, og de trenger en autoritet, en sjef, de kan se opp til. Når de har tillit til sjefen, adlyder de ordren med største iver. Så disiplin er der ingenting i veien med. Maquisene blir ikke banditter. De lever nok et hardt og unormalt liv, men de vet at dette er foreløpig. En dag kommer freden, og da vil de være med å bygge landet. De setter håp og lit til framtiden. De er villige til å gi livet for at framtiden skal bli lys og lykkelig for hele det franske folket.»

I Maquisenes rekke finner vi unge mennesker fra alle lag av folket: Studenter, forretningsmenn, mekanikere, arbeidere, bønder — menn fra konservativt miljø, fra radikalt miljø — kommunister, sosialister, rike og fattige. Fordommene faller. Menneskeverdet teller.

Garantien for Frankrikes gjenfrelse ligger her, blant de yngste og reneste av landets barn.

HITLER OG «FORSYNET».

Det første tegnet på at det tyske folk begynner å reise hodet, fikk vi i og med attentatet mot Hitler. Hvor mye det har grepet om seg er ikke godt å ha noen mening om. De meldinger som kommer ut fra Tyskland er alle mer eller mindre offisielle.

Det ser ut til at nazistene er blitt herre over situasjonen denne gangen — men de har ingen garanti for når og hvor det neste framstøtet kommer fra «det enige, seiersvisse tyske folk».

En kan lese litt av de kunngjøringene som kom ike etter attentatet. Det er bombastisk appell fra Göring til luftvåpnet. Denne storskrytende og storetende bajass får seg til å slutte med følgende: «Leve der Führer som den allmektige Gud i dag så åpenbart har velsignet!» Slikt kan sies om denne krigs bøddel nr. 1.

Videre finner vi en liknende appell fra grossadmiral Dönitz til marinen. Her og ellers er det «forsynet» som står bak der Führer. Det er sagt at nazistene har forstått den tyske mentaliteten, at her er en del av hemmenheten ved deres suksess i Tyskland. Hvis tyskerne går på all denne kvalvære, stinkende demagogi som er servert rundt dette, da fri og bevare seg.

Det vi vil ha fram her og som var verd å legge merke til, var imidlertid var taus. Trass i at avisene lørdag kunne melde at han ikke en gang var såret etter attentatet. Det har også vært kamper i Tyskland.

Det er rimelig og forståelig at dette tegn til at tyskerne begynner å røre på seg for å bli fri sine slavedrivere tilste begeistring i alle allierte land. Faren er at man overvurderer det som har hendt og i en slags rus går

bort og blottes seg på en eller annen måte. Vi må huske på at her er vi framleis omgitt av folk, tyske og norske, som har svoret å ta med seg flest mulig i sitt fall. Og som ennå har makt og midler til å ødelegge og som vil ha tak i de illegale organisasjonene.

En kan nok merke angsten hos disse folkene nå. De roper og bønnfaller, truer og bærer seg. I avisene er det innlegg fra alle om alt — en ny form for «kvifor eg er medlem av Ns». Typisk var et innlegg i Aftenposten for lørdag aften 22/7 hvor vedkommende var gla for at han levde. Over alt er det angsten som kommer fram.

Best ser en det når det gjelder skildringene av hvordan vi skal få det når «Sovjet besetter Norge». Det er rent perverst framstilt. Det blir likesom aldri nok. Det er så tydelig at fantasien tar helt overhånd hos den som skriver. *Angsten er drivkraften.*

Men mennesker fylt med redsel for det kommende, er farlige mennesker. De er i stand til alt.

Det gjelder derfor for oss alle å holde hodet klart i tiden framover. Ingen uforsiktighet i overmot. Ingen tiltro til folk som ror. Ingen må bite på de mange provokasjoner en må regne med fra disse hold framover. Vi må gjøre vårt over alt hvor vi kan komme til for å svekke og ramme tyskerne og quislingene. Dette og kun dette er det som teller. De som arbeider må få all mulig støtte og vite de har folket med seg. De som er utsatt må hjelpes. Slik som våre allierte hamrer løs på alle fronter er det av største viktighet alt som blir gjort i de okkuperte land.

Det må bli slik at Hitler og hans

tid å ta organisert de fagorganiserte illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

samler oss og gjør oss alle til soldater. Her er en oppgave hvor by og land må møtes — til beste for oss og våre barn — og som et skritt til landets frigjøring.

Organiser det slik at ferrest mulig arbeider med det i hver bedrift. En av de viktigste forutsetninger er her som i all vår virksomhet ellers i denne tiden, at ingen prater om det som gjøres.

Maten fram til det norske folket!

DE FRANSKE PARTISANENE.

Vi gjengir her en artikkel som har sirkulert i flere utenlandske aviser, om de franske partisaner.

«Les Maquis» er navnet de franske partisanene går under. Ordet betyr opprinnelig busker og trær, og «Les Maquis» blir altså de som gjemmer seg og søker skjul bak disse buskene. Maquisene opererer i gerilja-tropper, de er allesteds nærværende, kommer med plutselige og forbløffende angrep de saboterer og ødelegger og ergrer og irriterer tyskerne noe aldeles forskrekkelig. De er uhyre populære i Frankrike. For ungdommen er maquisene helter med glorie om hodet, og den drømmen den franske ungdommen går med, er å bli en maqui.

Når så en ung mann gjør drømmen til virkelighet og melder seg til tjeneste, går han ingen dans på roser i møte. Maquisene har det tvert om meget vanskelig og slitsomt. Ikke har de skikkelig utstyr, ikke nok våpen, ikke gode kvarterer. Det er vondt og snaut både med mat og klær. Men mot har de nok av, og vilje til innsats for landet.

De går fram under valgspråket «Vaincre ou mourir» (Seire eller dø). Den innflytelsen de har på ungdommen kan illustreres ved et eksempel: Tyskerne eller Vichyregjeringen mobiliserer en eller annen årsklasse til arbeidstjeneste el.l. To prosent møter opp. De 98 prosentene uteblir og går i dekk pr. omgående.

Dette betyr jo at en stor del av den mannlige befolkningen lever «utenfor loven». Hvordan skal det gå når krigen har sunget det siste verset? Kan de finne seg til rette i et normalt lovbundet liv igjen? Vi gir ordet til en offiser som har levet blant dem:

«De unge menneskene føler behovet for kameratskap, og de trenger en autoritet, en sjef, de kan se opp til. Når de har tillit til sjefen, adlyder de ordren med største iver. Så disiplinen er der ingenting i veien med. Maquisene blir ikke banditter. De lever nok et hardt og unormalt liv, men de vet at dette er foreløpig. En dag kommer freden, og da vil de være med å bygge landet. De setter håp og lit til framtiden. De er villige til å gi livet for at framtiden skal bli lys og lykkelig for hele det franske folket.»

I Maquisenes rekker finner vi unge mennesker fra alle lag av folket. Studenter, forretningsmenn, mekanikere, arbeidere, bønder — menn fra konservativt miljø, fra radikalt miljø — kommunister, sosialister, rike og fattige. Fordommene faller. Menneskeverdet teller.

Garantien for Frankrikes gjenfødelse ligger her, blant de yngste og reneste av landets barn.

HITLER OG «FORSYNET».

Det første tegnet på at det tyske folket begynner å reise hodet, fikk vi i og med attentatet mot Hitler.

Hvor mye det har grepet om seg er ikke godt å ha noen mening om. De meldinger som kommer ut fra Tyskland er alle mer eller mindre offisielle.

Det ser ut til at nazistene er blitt herre over situasjonen denne gangen — men de har ingen garanti for når og hvor det neste framstøtet kommer fra «det ønige, seiersvisse tyske folk».

En kan lese litt av de kunngjøringer som kom ike etter attentatet. Det er bombastisk appell fra Göring til luftvåpnet Denne storskrytends og storetende bajass får seg til å slutte med følgende: «Leve der Führer som den allmektige Gud i dag så åpenbart har velsignet!» Slikt kan sies om denne krigs bøddel nr. 1.

Videre finner vi en liknende appell fra grossadmiral Dönitz til marinen. Her og ellers er det «forsynet» som står bak der führer. Det er sagt at nazistene har forstått den tyske mentaliteten, at her er en del av hemmeligheten ved deres suksess i Tyskland. Hvis tyskerne går på all denne kvalme, stinkende demagogi som er servert rundt dette, da fri og bevare oss.

Det vi vil ha fram her og som var verd å legge merke til, var imidlertid at hærens øverstkommandende Keitel var taus. Trass i at avisene lørdag kunne melde at han ikke en gang var såret etter attentatet. Det har også vært kamper i Tyskland.

Det er rimelig og forståelig at dette tegn til at tyskerne begynner å røre på seg for å bli fri sine slavedrivere utløste begeistring i alle allierte land.

Faren er at man overvurderer det som har hendt og i en slags rus går

bort og blottes seg på en eller annen måte. Vi må huske på at her er vi framleis omgitt av folk, tyske og norske, som har svoret å ta med seg flest mulig i sitt fall. Og som ennå har makt og midler til å ødelegge og som vil ha tak i de illegale organisasjonene.

En kan nok merke angsten hos disse folkene nå. De roper og bønnfaller, truer og bærer seg. I avisene er det innlegg fra alle om alt — en ny form for «kvifor eg er medlem av Ns». Typisk var et innlegg i Aftenposten for lørdag aften 22/7 hvor vedkommende var gla for at han levde. Over alt er det angsten som kommer fram.

Best ser en det når det gjelder skildringene av hvordan vi skal få det når «Sovjet besetter Norge». Det er rent perverst framstilt. Det blir likesom aldri nok. Det er så tydelig at fantasien tar helt overhånd hos den som skriver. *Angsten er drivkraften.*

Men mennesker fylt med redsel for det kommende, er farlige mennesker. De er i stand til alt.

Det gjelder derfor for oss alle å holde hodet klart i tiden framover. Ingen uforsiktighet i overmot. Ingen tiltro til folk aom ror. Ingen må bite på de mange provokasjoner en må regne med fra disse hold framover. Vi må gjøre vårt over alt hvor vi kan komme til for å svekke og ramme tyskerne og quislingene. Dette og kun dette er det som teller. De som arbeider må få all mulig støtte og vite de har folket med seg. De som er utsatt må hjelpes. Slik som våre allierte hamrer løs på alle fronter er det av største viktighet alt som blir gjort i de okkuperte land.

Det må bli slik at Hitler og hans

tid å få organisert de fagorganiserte i illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

Noen tagtig nydanneise på det nåværende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

EN SPYTTSLKKER.

Et nyhetsbyrå i Oslo er beæret med en «disponent» som har oppnådd å gjøre seg særlig upopulær blant arbeiderne i løpet av okkupasjonsårene. «Disponent»-stillingen har han fått av nazistene, enda han ikke er medlem av partiet. For denne titel og 12000 kr. året nedverdiger han seg til å gå bak arbeidernes rygg og til nazidirektøren med sladder og opplysninger om arbeiderne.

Herr «disponent»! *Ta dette som en advarsel!* Husk at det skal saboteres i arbeid og tempo og det forlanges at du hjelper arbeiderne i dette.

gjeng i alle land takker «forsynet» den dag de får lov å forlate denne verden. Så de blir spart for flere «søvnløse netter» for å bruke der Führers ord.

VI FØLGER MED.

Det kommer stadig klager fra arbeidsplasser over bedriftseiere, høyere funksjonærer og tekn. ledere som misbruker sin stilling og utnytter situasjonen i dag til å ødelegge og gjøre vanskene ennå større for arbeiderne.

Det blir nevnt navn og det nevnes konkrete eksempler, og når vi undersøker saken viser det seg at den stemmer. Det er helt riktig det som skrives.

Hvis ikke disse personer dette gjelnder forandrer sin opptreden, kommer vi til å offentliggjøre sakene her i avisen med fulle navn. Navnene vil nok forbause mange da de helt sikkert regnes for å være gode nordmenn. Vi vil denne gangen nøye oss med en advarsel og gir de sjangsen til å vise i praksis at de forbedrer seg. Det er ikke forenlig med betegnelsen «god nordmann» å gjøre livs- og arbeidsvilkårene vanskeligere enn den allerede er for arbeidsfolk.

Gi Fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

Det er så ofte i denne tiden brukt uttrykket «i samme Båt». *Så vis det!* Det er riktig forsåvidt det gjelder kampen i dag — å få tyskerne ut av landet. Da er vi alle soldater i den norske fridomshæren. Vi viser til artiklen om maten som en av de mange oppgaver hvor det kreves samarbeid av alle gode nordmenn i dag.

Vi forsikrer disse herrer om at vi følger med og at de er notert. Tro ikke arbeiderne er uten midler til å blotte dere i dag — uten å bruke nasiorganisasjonen.

SOM MESTEREN SÅ OGSÅ HANS SVENNER.

Den komiske leder for grafisk forbund, Severin Arnesen, er arrestert for svartebørs. Vi lanserer ikke dette som et fenomen innafor den nasjonale landsorganisasjon, men som en bekræftelse på overskriften.

DAGENS SPØK.

Hun, på hjemvegen fra selskap, til sin mann: «Jeg har aldri vært så skamfull som i kveld i hele mitt liv, Georg. Du var den eneste i hele selskapet som ikke hadde en etterkrigsplan».

Nr. 11

FRIHETEN

1944

AUGUST

DE FAGORGANISERTES KAMPORGAN

«DE RINGER OG KALLER — VI KOMMER OG KNALLER.»

Dette typiske danske «grin» begynner nå også å bli aktuelt hos oss. Det har i den siste tida stadig vært en eksplosjon eller likvidasjon et eller annet sted. Overalt er det rettet mot vitale tyske interesser, og likvidasjonen av folk som det bare er en fordel å bli kvitt.

De mest omfattende aksjoner har vært de som er utført mot de forskjellige bensin- og oljelagre til tyskerne rundt omkring i landet. Det meldes stadig om nye tilfeller og det er atskillig hundretusen liter bensin foruten olje som er unndratt tyskerne på denne måten. I Oslo har tyskerne nå samlet beholdningene på fire-fem steder, som har tysk, militær vakt døgnnet rundt.

Videre er framstillingen av svovelsyre her i landet stoppet ved at fabrikkene i Røyken og Lysaker er satt ut av drift.

Det betyr at tyskerne ikke kan lage mer sprengstoff her i landet uten å innføre svovelsyre.

Også de to eneste fabrikker for slipeskiver o.l. er sprengt. Det var en i Oslo og en på Sørumsand.

Den store busshallen til Oslo Sporveier har vært utsatt for attentat. Her hadde tyskerne lager av flydeler i kjelleren hvor det ble stor skade, foruten at flere busser i hallen ble ødelagt. Bussene var rekvirert av tyskerne.

Ennå en angiver og ivrig N.S. mann, Ulf Winnem, har funnet vegen dit han skal. Han har ved flere høve angitt gutter på skauen og erklært seg villig til å reparere en av de maskinene som ble sprengt ved attentatet i Akersgata 55. Han hadde fått flere advarsler, men fortsatte allikevel på samme måten.

Noen av kontorene til Arbeidsinspektoratet i Parkvegen 8, har også vært utsatt for attentat, med stor skade.

Aluminiumfabrikken i Holmestrand er tatt.

Alle disse handlingene er skjedd i august måned. Jo, jo, vi kommer oss.

Er alt gjort på din bedrift for å skaffe produktene fra bondene inn på arbeidsplassen og til hjemmene!

Husk det er av stor betydning at maten unndras tyskerne og kommer det norske folket til gode. Og til rimelige priser.

tid å få organisert de fagorganiserte i illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

Noen faglig nyannelse på det nåværende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

sk talt
emene.
ampen
er det
t. Det
ttelse.
s med
skulle
faglige
hadde
å be-
artede

nytter
Det er

hvert
arbei-
er om-
tet og
kamp
sies å
gelsen.
dsorga-
betyd-
t skall.
solert.
regelse,
dristig-
tillit.
hvgd
lassen.
ste og
det er
arbei-
es fri-
a rolle
gen og
m det
alle ha